

Jircháře - začátek u Hromádků

Začalo to relativně nenápadně v bytě Hromádkových v Moravské ulici, a to od podzimu roku 1957, pokud se pamatuji, a zprvu šlo o nepravděpodobná a dost sporadická setkání. (Ta „nenápadnost“ byla ovšem dost zdánlivá, protože Hromádka byl už leta pod trvalým dohledem, takže StB o tom nepochybně věděla. Ale i to bylo vlastně dobré, protože kdyby existovaly zásadní námitky, Hromádka by se to od někoho z vyšších míst rychle dozvěděl, byl by varován a vyzván, aby s tím přestal. Pokud varován nebyl, bylo možno jít dál a pokusit se o další krok.) Na těchto občasných přátelských, ale ve skutečnosti „seminárních“ Hromádkových setkáních s několika mladšími lidmi (kolem třicítky) se probírala nejrůznější témata, jak kdo s čím přišel, a Hromádka sám přicházel také s mnoha podněty a pověřoval nás drobnými referáty. Sám jsem v listopadu 1957 referoval o nové Machovcově knížce a v prosinci téhož roku jsem přednesl několik tezí „k rozhovoru s marxisty“, kde jsem např. zdůraznil, že je vhodnější vést dialog s Kosíkem než s Machovcem, protože Kosík je skutečný marxista. Jednou Hromádka pohovořil velmi přejně o Ernstu Blochovi jako o příkladném marxistovi z NDR, s nímž je pro křesťany perspektivní vést dialog. Tehdy jsem mu oponoval, že to vlastně žádný marxista není, že je příliš nezvládnutě poznamenán židovským a křesťanským dědictvím, a Hromádka mne hned pověřil referátem o Blochovi (ten jsem později trochu přepracoval a dal do Křesťanské revue, ale dlouho zůstala bez souhlasu; nakonec po dlouhých tahanicích s církevní cenzurou dr. Čížkovou mohl vyjít v KR až v roce 1966, ale to už v té době několik let fungoval seminář v Jirchářích). Po referátu se mne docela soukromě Hromádka zeptal, jsem-li ve straně, což mne tehdy dost překvapilo; znal mne od roku 1946 a od návratu jeho rodiny z USA 1947 jsme se pravidelně v neděli vídali na Vinohradech po bohoslužbách (obvykle jsme často dost dlouho spolu s jinými hloučky stávali na Korunní třídě před kostelem). Myslím, že to charakterizuje Hromádkovu situaci: nebyl si docela jistý nikým ze svého okolí. Ovšem několik mladých evangelíků-straníků se stejně těchto setkání u Hromádkových účastnilo, ale Hromádka o nich věděl; asi by býval nebyl zase tolik překvapen, kdyby se bývalo ukázalo, že i já jsem straník. Návštěvníků přátelských „seminárních“ setkání v Moravské ulici postupně přibývalo; já jsem jednou s Hromádkovým souhlasem pozval také Jiřího Němce, asi prvního katolíka. V té době už se ukazovalo, že je nás do jednoho pokoje, byť velkého, trochu moc, a na druhé straně jsme sami cítili stále větší potřebu se setkávat pravidelněji. A tak se Hromádka rozhodl, že ta setkávání přeloží do ulice V Jirchářích, kde jako v semináři bydleli a stravovali se studenti tehdejší Komenského bohoslovecké fakulty. ...

(Písek, 081001-1.)